

- 2) Dyrektywę 93/13 należy interpretować w ten sposób, że znajduje ona zastosowanie również do sytuacji, które nie zawierają elementu transgranicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 419 z 14.11.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 30 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Polska) – Stefan Czerwiński / Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Sprawa C-517/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Zagadnienia objęte rozporządzeniem — Artykuł 3 — Oświadczenia państw członkowskich złożone zgodnie z art. 9 — Emerytura pomostowa — Kwalifikacja — Ustawowe systemy przedemerytalne — Wylączenie zasady sumowania okresów na mocy art. 66)

(2018/C 259/08)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: Stefan Czerwiński

Druga strona postępowania: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Sentencja

- 1) Zakwalifikowanie świadczenia społecznego do jednego z działów zabezpieczenia społecznego wymienionych w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, dokonane przez właściwy organ krajowy w oświadczeniu złożonym przez państwo członkowskie na podstawie art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia nie ma charakteru definitywnego. Sąd krajowy może dokonać kwalifikacji świadczenia społecznego w sposób autonomiczny i według elementów konstytutywnych rozpatrywanego świadczenia społecznego, w razie potrzeby zwrócić się uprzednio do Trybunału z pytaniem prejudycjalnym.
- 2) Świadczenie takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym należy uznać za „świadczenie z tytułu starości” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 883/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 23.1.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 31 maja 2018 r. – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-526/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2011/92/WE — Ocena oddziaływania na środowisko odwiertów w celu poszukiwania lub rozpoznawania złóż gazu łupkowego — Głębokie wiercenia — Kryteria selekcji — Ustalenie progów)

(2018/C 259/09)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Owsiany-Hornung, D. Milanowska i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna, D. Krawczyk, M. Orion Jędrysek, H. Schwarz i K. Majcher, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Poprzez wyłączenie z procedury sprawdzenia konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż gazu łupkowego wykonanych metodą odwiertów o głębokości do 5 000 m, z wyjątkiem wierceń o głębokości od 1 000 m zlokalizowanych w strefach ujęć wody, na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych oraz na obszarach objętych formami ochrony przyrody, w postaci parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych i obszarów „Natura 2000”, i otulinach tychże obszarów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2 i 3 w związku z załącznikami II i III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen – Szwecja) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag / Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel i in. / Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Sprawa C-542/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2002/92/WE — Zakres stosowania — Pojęcie „pośrednictwa ubezpieczeniowego” — Dyrektywa 2004/39/WE — Zakres stosowania — Pojęcie „doradztwa inwestycyjnego” — Doradztwo udzielane podczas pośrednictwa ubezpieczeniowego i dotyczące inwestowania kapitału w ramach ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym — Kwalifikacja działalności pośrednika ubezpieczeniowego wobec braku jego zamiaru zawarcia rzeczywistej umowy ubezpieczeniowej)

(2018/C 259/10)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Erik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Strona pozwana: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 3 dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „pośrednictwa ubezpieczeniowego” obejmuje przeprowadzenie prac przygotowawczych do zawarcia umowy ubezpieczenia, nawet wobec braku zamiaru odnośnego pośrednika ubezpieczeniowego zawarcia rzeczywistej umowy ubezpieczenia.